

رویکردهای نوین آموزشی

دانشکده علوم تربیتی و روان‌شناسی دانشگاه اصفهان

سال نهم، شماره ۱، شماره پیاپی ۱۹، بهار و تابستان ۱۳۹۳

ص ۵۳-۷۴

رابطه نظریه‌های ضمنی هوش و باورهای معرفت شناختی با جهت‌گیری هدف پیشرفت دانشجویان

رحیم بدیری گرگری^{*}، دانشیار دانشکده روان‌شناسی و علوم تربیتی دانشگاه تبریز

Badri_rahim@yahoo.com

منیژه خانی، دانشجوی کارشناسی ارشد روان‌شناسی تربیتی دانشگاه تبریز

چکیده

پژوهش حاضر با هدف تعیین رابطه باورهای ضمنی هوش و معرفت‌شناسی با جهت‌گیری هدف پیشرفت دانشجویان و نقش میانجی باورهای معرفت‌شناسی در رابطه بین باورهای ضمنی هوش و جهت‌گیری هدف انجام گرفت. در همین راستا، ۳۸۴ دانشجو از طریق نمونه‌گیری تصادفی طبقه‌ای نسبتی از دانشکده‌های فنی-مهندسی، علوم پایه و علوم انسانی انتخاب شدند. از پرسشنامه‌های باور ضمنی هوش دویک، باور معرفت شناختی بندیکس و همکاران و پرسشنامه جهت‌گیری هدف کویستوفر، به منظور جمع آوری اطلاعات استفاده شد. از روش‌های آماری تحلیل رگرسیون گام به گام و تحلیل مسیر برای تجزیه و تحلیل اطلاعات بهره گرفته شد. نتایج پژوهش نشان داد اثر مستقیم باور ضمنی افزایشی بودن هوش بر تبحر گرایی دانشجویان معنی دار ($p=0/01$) است، و باور ضمنی ثابت بودن هوش، هم اثر مستقیم معنی دار ($p=0/01$) و هم اثر غیرمستقیم معنی دار از طریق باور معرفت‌شناسی سرعی بودن یادگیری بر تبحر گریزی دانشجویان دارد ($p=0/01$). نتایج دیگر پژوهش نشان داد اثر مستقیم باور ثابت بودن هوش بر تبحر گرایی معنی دار نیست؛ اما اثر غیرمستقیم آن از طریق باور معرفت‌شناسی منبع داشت معنی دار ($p=0/01$) است. سرانجام باور ضمنی ثابت بودن هوش و ساده بودن دانش اثر مستقیمی بر عملکرد گریزی دانشجویان دارد ($p=0/01$).

واژه‌های کلیدی: هوش، معرفت‌شناسی، باور، جهت‌گیری هدف، انگیزش، یادگیری، دانشجو.

* نویسنده مسئول

مقدمه

انگیزش فراگیران بخش پیچیده‌ای از رفتار است که چگونگی انتخاب، میزان سرمایه‌گذاری، صرف انرژی در تکالیف و چگونگی احساس فرد درباره آنها را تحت تأثیر قرار می‌دهد. دانش روان‌شناسی، به ویژه در حیطه انگیزش و یادگیری با تکیه بر یافته‌های تحقیقاتی خود، بیشترین نقش را در فهم رفتار فراگیران و افزایش توانایی انگیزشی آنها داشته است. در این رابطه، جهت‌گیری هدف پیشرفت از جمله چهار چوب‌های نظری است که نقش آن به عنوان یک سازه کلیدی در مطالعه انگیزش فراگیران مورد تأکید قرار گرفته است. پژوهش‌ها نشان می‌دهد که کیفیت انگیزش فراگیران در کلاس درس به تعریف موفقیت در آن موقعیت بستگی دارد. اهداف موفقیت به عنوان دلایل و مقاصدی که فرد برای گرایش یا درگیر شدن در تکالیف برای خود مشخص می‌کند، تعریف می‌شود (پیتریچ، ۲۰۰۳، ۱).

اليوت و مک‌گرو-گر^۱ (۲۰۰۱) چهار نوع جهت‌گیری انگیزشی هدف‌گرایی تبحر‌گرا^۲، تبحر‌گریز^۳، عملکرد‌گرا^۴ و عملکرد‌گریز^۵ را در محیط یادگیری مشخص نمودند. فراگیران تبحر‌گرا و تبحر‌گریز هر دو در این جنبه که بر مطالب درسی چیرگی و تسلط پیدا کنند و مهارت‌های خودشان را رشد دهند، مشترک هستند؛ اما فراگیران دارای جهت‌گیری هدف تبحر‌گرا در صدد هستند دانش و مهارت‌های احتمالی خود را افزایش دهند؛ در حالی که دانش‌آموزان متمرکز بر جهت‌گیری تبحر‌گریز تلاش دارند که دانش و مهارت‌های قبلی خود را از دست نداده و در مطالب درسی دچار سوء فهم نشونند. از طرف دیگر، افراد دارای جهت‌گیری عملکرد‌گرا و عملکرد‌گریز هر دو درباره عملکرد

1- Pintrich

2- Elliot & McGregor

3- mastery goal orientation

4- mastery - avoidance

5- performance- approach goal

6- performance- avoidance goal

خودشان در ارتباط با همسالان در گیر هستند. افراد عملکردگرا بر عملکرد بهتر از دوستان خود تکیه دارند، در حالی که فراگیران دارای جهت‌گیری عملکرد گریز بر عدم عملکرد سوءو بد در مقایسه با دوستان خود تمرکز دارند (بارون، ایوانز، بارانیک و بوینگر^۱، ۲۰۰۶). پیتریچ و شراوبن^۲ (۱۹۹۲) در یک مدل شناختی - اجتماعی بر جنبه اجتماعی باورهای انگیزشی فراگیران تأکید می‌کنند. این مدل گویای آن است که جهت‌گیری انگیزشی فراگیران به فرهنگ و موقعیت وابسته بوده، مستقل از فرهنگ نیست. این مدل در پژوهش‌های مختلف تأیید شده است (چن و زیمرمن^۳، ۲۰۰۷، تانگ و نبر^۴، ۲۰۰۸). تانگ و نبر (۲۰۰۸) نشان دادند فراگیران امریکایی انگیزش یادگیری درونی بیشتری نسب به فراگیران آلمانی و چینی دارند.

برخی دیگر از محققان (یارولا و نیمی ویرتا^۵، ۲۰۰۱ و تاپولا و نیمی ویرتا^۶، ۲۰۰۸) معتقدند که نوع جهت‌گیری هدف پیشرفت هم از عوامل موقعیتی و فرهنگی و هم از عوامل خلق و خو و فردی ناشی می‌شود. یکی از این عوامل فردی مؤثر بر انگیزش فراگیران، باورهای فراگیران است. این باورها و عقاید عوامل قدرتمندی در پیش بینی موفقیت آنان و نمره‌های آزمون‌های استاندارد هستند (چن و پاجارس^۷، ۲۰۱۰). دویک و لگت^۸ (به نقل از وانگ، لیو و کایه^۹، ۲۰۱۰) اظهار داشتند که گسترش جهت‌گیری‌های متفاوت هدف ممکن است ناشی از باورهایی در مورد ماهیت هوش باشد. از نظر وی، دو نوع نظریه ضمنی هوش^{۱۰} وجود دارد. باور ذاتی^{۱۱} که در آن هوش صفتی ثابت و غیر قابل

1- Barron, Evans, Baranik, Serpeu, and Buvinger

2- Pintrich, Schrauben

3- Chen, Zimmerman

4- Tang, Neber

5- Ja"rvela", & Niemivirta

6- Tapola and Niemivirta

7- Chen & Pajares

8- Dweck & Leggett

9- Wang, Liu, Chye

10- Implicit Theories Of Intelligence

11-Entity Belief

کنترل است، باور افزایشی^۱ باوری است که هوش انعطاف پذیر و قابل کنترل است. تحقیقات مختلف نشان می‌دهد فراگیرانی که باور ضمنی افزایشی دارند، تمایل به نشان دادن الگوهای سازگارانه انگیزشی، مانند: پشتکار، احساسات مثبت و راهبردهای مؤثر حل مسئله دارند (وانگ و بیدل^۲؛ به نقل از وانگ و همکاران، ۲۰۱۰؛ دویک؛ به نقل از چن و پیجارس، ۲۰۱۰).

اليوت و مک گریگور (۲۰۰۱) نشان دادند که جهت‌گیری تبحرگریزی با باور ذاتی رابطه مثبت و با باورهای افزایشی رابطه منفی دارد. پژوهش کری، اليوت، فونسکا و مولر^۳(به نقل از هاول و بارو، ۲۰۱۰). نیز بیانگر آن است که باور هوشی افزایشی، همبستگی مثبتی با رویکرد تبحرگرایی و تبحرگریزی دارد، در حالی که باور هوشی ذاتی، همبستگی مثبتی با عملکردگرایی و عملکردگریزی دارد. پژوهش حجازی، عبد‌الوند و امام‌وردی (۱۳۸۲) نیز گویای آن است که دانش آموزان دارای باور هوشی افزایشی، جهت‌گیری هدف تبحرگرایی دارند و دانش آموزان با باور هوشی ذاتی تمایل به جهت‌گیری هدف عملکردی دارند.

علاوه بر باورهای ضمنی هوشی، عامل دیگری که بر جهت‌گیری هدف دانشجویان می‌تواند اثر گذار باشد، باور معرفت شناسی دانشجویان است. باورهای معرفت شناسی عقیده افراد به ماهیت دانش و دانستن، چگونگی شکل گرفتن آن مربوط است. امروزه محققان تربیتی معتقدند باورهای معرفت شناسی، هم هدف مهم آموزش و هم پیش‌بینی کننده کلیدی پیشرفت فراگیران است (تراوتین و لوتك، ۲۰۰۷). معروف‌ترین مدل مربوط به معرفت شناسی، مدل شومر (به نقل از شومر، دوئل و هارت، ۲۰۰۵) است. این

1-Incremental Belief

2- Biddle

3- Cury, Elliot, Fonseca & Moller

4- Epistemology

5- Trautwein, Lüdtke

6- Schommer-Aikins, Duell, & Hutter

مدل، باورهای معرفت شناختی را متشکل از پنج بعد دانش ساده^۱ (دانش به عنوان اجزایی بی ارتباط و مجزا از یکدیگر) دانش قطعی^۲ (مطلق و تغییر ناپذیر بودن دانش)، توانایی یادگیری^۳ (توان یادگیری ثابت از هنگام تولد)، منبع دانش^۴ (دانش به عنوان میراث مراجع علمی) و یادگیری سریع^۵ (کسب سریع دانش) می‌داند.

تحقیقات پیشین (بندیکس و هاتلی^۶، ۲۰۰۳؛ وايتماير^۷، ۲۰۰۴ و کارداش و هاول^۸، ۲۰۰۰) بیانگر ارتباط باورهای معرفت شناسی با انگیزش و عملکرد تحصیلی فراگیران است. لیانگ، لی و تسای^۹ (۲۰۱۰) در پژوهش خود بر روی دانشجویان علوم تایوان نشان دادند دانشجویانی که باور دارند دانش علمی موقتی بوده و از استدلال، آزمایش و تفکر به دست می‌آید، انگیزش یادگیری درونی بیشتری برخوردار بوده، علاقه بیشتری به کسب علوم دارند. تسای، هو، لیانگ و لین^{۱۰} (۲۰۱۱) نیز به این نتیجه رسیدند دانشجویانی که اعتقاد دارند دانش علمی حالت نامشخص دارد، خود کارآمدی پایینی نسبت به یادگیری علوم دارند.

یافته‌های پژوهش برaten و استرامسو^{۱۱} (۲۰۰۴) نشان می‌دهد که در باورهای معرفت شناختی، سریع بودن کسب دانش پیش‌بینی کننده هدف پیشرفت عملکردگرایی و عملکرد گریزی است. یافته‌های سیف، لطیفیان و رضویه (۱۳۸۶) بیانگر آن است که سه باور توانایی یادگیری ثابت، دانش قطعی و منبع دانش، پیش‌بینی کننده جهت‌گیری تحرگرایی و باور توانایی یادگیری ثابت، دانش قطعی و یادگیری سریع قادر به جهت‌گیری هدف

-
- 1- simple knowledge
 - 2- certain knowledge
 - 3- learning ability
 - 4- omniscient authority
 - 5- quick learning
 - 6- Bendixen&Hartley
 - 7- Whitemire
 - 8- Kardash & Howell
 - 9- Liang, Lee, Tsai
 - 10- Tsai, Ho, Liang, Lin
 - 11- Braten, I & Stromso

عملکردگرایی هستند. پژوهش سپهری و لطیفیان (۱۳۸۶) نیز نشان داد باور یادگیری سریع با تبحرگرایی، تبحرگریزی و عملکردگرایی رابطه منفی دارد.

هوفر و پیتریچ^۱ (۱۹۹۷) معتقدند که باور در باره ماهیت دانش و دانستن (باور معرفت شناسی) و باور در باره توانایی و هوش (باور ضمنی هوش) هرچند به یکدیگر مرتبط هستند؛ اما سازه‌های متفاوتی هستند. بر اساس دیدگاه آن‌ها، باور توانایی ثابت در دیدگاه دویک لزوماً سایر ابعاد معرفت شناسی را به همراه ندارد و لذا به نظر می‌رسند که بسیار مفیدتر خواهد بود که آنها جدا از هم در نظر گرفته شوند. دویک، کیو و هنگ^۲ (۱۹۹۵) شواهد و سرنخ‌هایی ارائه می‌کنند که این دو سازه به هم مربوطند. آن‌ها استدلال می‌کنند که تئوری ثابت بودن توانایی موجب می‌شود که دنیای اجتماعی ترسیم شود که نسبتاً ثابت و قابل پیش‌بینی و به راحتی قابل دستیابی باشد. در مقابل، افرادی که باور ضمنی افزایشی دارند، به دیدگاهی باور دارند که در آن دنیا بسیار پویا و پیچیده است. در واقع دویک، کیو و هنگ (۱۹۹۵) باور دارند که یک دیدگاه افزایشی هوش دیدگاهی از دنیا را موجب می‌شود که حالت پویا را دارد و به درجه پایینی از اطمینان و اعتماد به پیش‌بینی‌ها منجر می‌شود. نظریه‌های ضمنی هوش فرض می‌کنند که این باورها موجب شکل‌گیری باورهای معرفت شناختی مربوط به ماهیت دانش و چگونگی دانستن می‌شود و آن‌ها نیز موجب انگیزش یادگیری و پیشرفت تحصیلی می‌شود.

تاکنون تحقیقات زیادی رابطه باورهای ضمنی هوش و باورهای معرفت شناختی بر انگیزش پیشرفت و پیشرفت تحصیلی را به صورت جداگانه مطالعه نموده‌اند، اما تحقیق بسیار محدودی در زمینه اثر واسطه ای باورهای معرفت شناختی بین باورهای ضمنی هوش و انگیزش پیشرفت را مطالعه کرده‌اند. مطابق دیدگاه مولدن و دویک^۳ (۲۰۰۶) و هوفر^۴

1- Hofer, pintrich

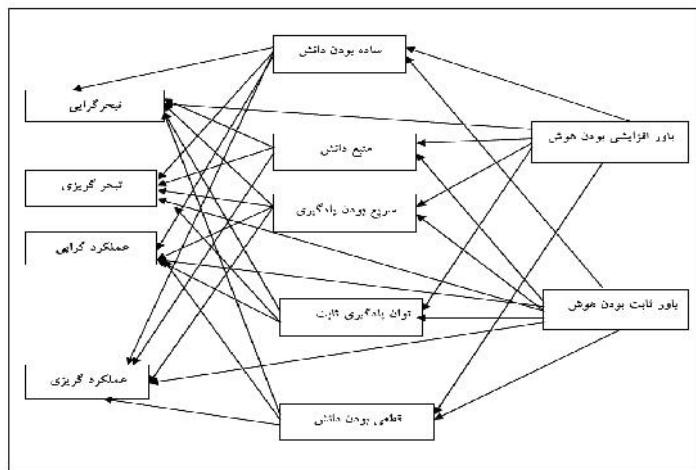
2- Dweck, Chiu, & Hong

3- Molden, & Dweck

4- Hofer

(۲۰۰۰) نیاز به بررسی ارتباط احتمالی بین نظریه‌های ضمنی، باورهای معرفت شناختی و انگیزش پیشرفت وجود دارد. به ویژه این نظریه‌پردازان معتقدند که تئوری‌های ضمنی هوشی مقدم بر باورهای معرفت شناختی بوده و از طریق این باورها، عملکرد و انگیزش را تحت تأثیر قرار می‌دهند؛ لذا پژوهش حاضر با هدف تعیین رابطه بین نظریه‌های ضمنی هوش و باورهای معرفت شناختی با جهت گیری هدف دانشجویان و نیز تعیین اثر غیرمستقیم نظریه‌های ضمنی هوش از طریق باورهای معرفت شناختی بر انگیزش دانشجویان انجام گرفت (شکل ۱). بنابراین، فرضیه‌های پژوهش به شرح زیر هستند:

- ۱- باور افزایشی بودن هوش بر باورهای معرفت شناختی (ساده بودن، منع دانش، سریع بودن یادگیری، توان ثابت یادگیری و قطعی بودن دانش) تأثیر منفی دارد.
- ۲- باور ثابت بودن هوش بر باورهای معرفت شناختی (ساده بودن، منع دانش، سریع بودن یادگیری، توان ثابت یادگیری و قطعی بودن دانش) تأثیر مثبت دارد.
- ۳- باور افزایشی بودن هوش بر تبحر گرایی اثر مستقیم مثبت دارد.
- ۴- باور ثابت بودن هوش بر تبحر گرایی، عملکرد گرایی و عملکرد گریزی اثر مستقیم مثبت دارد.
- ۵- باورهای معرفت شناختی (ساده بودن، منع دانش، سریع بودن یادگیری، توان ثابت یادگیری و قطعی بودن دانش) بر تبحر گرایی اثر مستقیم معکوس دارد.
- ۶- باورهای معرفت شناختی (ساده بودن، منع دانش، سریع بودن یادگیری، توان ثابت یادگیری و قطعی بودن دانش) بر تبحر گرایی، عملکرد گرایی و عملکرد گریزی اثر مستقیم مثبت دارد.

شکل ۱: مدل فرضی رابطه بین نظریه های ضمنی هوش، باور های معرفت شناسی و جهت گیری هدف پیشرفت دانشجویان

روش

جامعه، نمونه و روش نمونه گیری: جامعه مورد مطالعه در این پژوهش دانشجویان مقطع کارشناسی دانشگاه تبریز در سال تحصیلی ۹۰-۹۱ بودند که بر اساس آمار مدیریت خدمات آموزشی دانشگاه ۱۱۲۰۰ نفر بودند. ۵۴ درصد از آنها دانشجویان دختر و حدود ۴۶ درصد آنها پسر بودند. برای نمونه گیری از روش نمونه گیری تصادفی طبقه ای نسبتی استفاده شد. برای این منظور، از بین ۱۲ دانشکده دانشگاه تبریز در سه گروه علوم پایه، فنی- مهندسی و علوم انسانی، سه دانشکده برق، شیمی و علوم انسانی- اجتماعی به طور تصادفی انتخاب شد؛ و از بین رشته های مختلف هر دانشکده سه رشته و از هر رشته دو کلاس (۶ کلاس از هر دانشکده) انتخاب شد. در مرحله بعدی از بین دانشجویان کلاس های دانشکده شیمی ۱۵ دانشجو (۸۷ دانشجو)، از کلاس های منتخب علوم انسانی و اجتماعی ۲۰ نفر (۱۱۹ دانشجو) و از بین دانشجویان کلاس های رشته های دانشکده برق ۳۰ دانشجو (۱۷۸) به نسبت جنسیت جامعه آماری (۲۰۲ دختر و ۱۸۲ پسر) انتخاب شدند. در مجموع ۳۸۴ نفر به عنوان نمونه نهایی انتخاب شدند.

ابزارهای پژوهش: در این پژوهش سه ابزار استفاده شده که توضیحاتی به شرح زیر

در باره آنها ارائه می‌شود:

۱- مقیاس ارزیابی جهت‌گیری هدف پیشرفت: پرسشنامه جهت‌گیری هدف پیشرفت کرستوفر واز (به نقل از مصطفوی، ۱۳۸۹) از ۳۲ گویه تشکیل یافته است و برای هر یک از چهار نوع جهت‌گیری هدف پیشرفت تحریرگرایی (۱۲ گویه)، عملکردگرایی (۸ گویه)، عملکرد گریزی (۷ گویه) و تحریرگریزی (۵ گویه) منظور شده است. گویه‌ها در مقیاس ۵ درجه‌ای لیکرت از ۱ (خیلی کم) تا ۵ (خیلی زیاد) امتیازبندی می‌شود. کرستوفر واز (به نقل از مصطفوی، ۱۳۸۹) پایایی ابزار را برای مؤلفه‌های چهارگانه بین ۰,۶۴ تا ۰,۸۱. گزارش نموده است. پایایی درونی ابزار برای مؤلفه‌های تحریرگرایی، عملکردگرایی، عملکرد گریزی و تحریرگریزی در دانشجویان دانشگاه تبریز به ترتیب برابر با ۰/۸۵، ۰/۸۴ و ۰/۸۶ و ۰/۸۶ به دست آمده است (مصطفوی، ۱۳۸۹).

۲- مقیاس ارزیابی باورهای ضمنی هوش: مقیاس باورهای ضمنی هوش دویک (۲۰۰۲) از ۱۴ گویه تشکیل شده است که ۷ گویه آن مربوط به باور ذاتی هوش و ۷ گویه دیگر مربوط به باور افزایشی هوش است. گویه‌ها در مقیاس ۵ درجه‌ای لیکرت از ۱ (کاملاً مخالف) تا ۵ (کاملاً موافق) درجه بندی می‌شوند. در پژوهش هسلین، لاتام و وندوال (۲۰۰۵) ثبات درونی برای باورهای ضمنی هوش ۰,۹۴ به دست آمده است. در این پژوهش، ضریب آلفای باور ذاتی ۰/۷۶ و باور افزایشی ۰/۹۳ به دست آمده است.

۳- مقیاس ارزیابی باورهای معرفت شناختی: پرسشنامه اولیه توسط شومر در سال ۱۹۹۰ طراحی و توسط شراو، بندیکس و دانکل^۱ (۲۰۰۲) تجدید نظر شده است. در این پژوهش، از پرسشنامه تجدید نظر شده آن استفاده شده است که ۳۲ گویه دارد. زیر مؤلفه‌های این پرسشنامه شامل دانش ساده (۸ گویه)، دانش قطعی (۷ گویه)، دانش ذاتی (۷ گویه)، منبع

1- Heslin -Latham & VandeWalle
2- Schraw, Bendixen, & Dunkle

دانش (۵ گویه)، یادگیری سریع (۵ گویه) است. گویه ها در مقیاس ۵ درجه ای لیکرت از ۱ (کاملاً مخالف) تا ۵ (کاملاً موافق) درجه بندی شده اند. سیف، و همکاران (۱۳۸۶) در پژوهش خود ضریب آلفای کرونباخ را بر ای این ابعاد بین ۰/۷۴ تا ۰/۶۱ به دست آورده اند.

از آنجا که این پرسشنامه ها بر اساس فرهنگ غرب تهیه شده اند؛ لذا محتوای صوری ابزارها برای استفاده در فرهنگ ایرانی مورد بازبینی استادان روان شناسی و علوم تربیتی قرار گرفت و تغییرات لازم برای تطابق با فرهنگ ایرانی صورت پذیرفت. نمونه هایی از گویه های مربوط به ابزار های مورد استفاده در جدول (۱) آورده شده است.

جدول ۱: نمونه گویه های مربوط به ابزار های پژوهش

مقیاس ارزیابی	متن گویه ها	شماره
باور معرفت شناسی	استادانی را که چندین نظریه رقیب ارائه می دهند و به دانشجویان اجازه انتخاب می دهند، دوست دارم.	۱
باور معرفت شناسی	اگر دو نفر در مورد یک موضوعی مناظره می کنند، دست کم یکی از آنها اشتباه می کنند.	۲
جهت گیری هدف پیشرفت	در کلاس درس، موضوع هایی را ترجیح می دهم که کنجکاوی مرا بر انگیزند حتی اگر یادگیری شان سخت باشد.	۳
جهت گیری هدف پیشرفت	قصد دارم تکالیف تحصیلی را بهتر انجام دهم تا دوستان، خانواده، استادان به توانایی های من پی ببرند.	۴
باورهای ضمنی هوش	هر انسانی دارای مقدار معینی از هوش بوده و نمی تواند زیاد آن را تغییر دهد.	۵
باورهای ضمنی هوش	اگر افراد واقعاً سعی کنند می توانند هوش خودشان را افزایش دهند.	۶

نتایج

همان‌گونه که جدول (۲) نشان می‌دهد، باور ذاتی بودن هوش همبستگی منفی و باور افزایشی هوش همبستگی مثبت با جهت گیری هدف تبحر گرایی؛ باور معرفت شناختی ساده بودن دانش و یادگیری سریع و باور ضمنی ذاتی بودن هوش، همبستگی مثبت و باور ضمنی افزایشی بودن هوش، همبستگی منفی با تبحر گریزی دارد. از طرف دیگر، باور معرفت شناسی منبع دانش و باور ضمنی افزایشی بودن هوش، همبستگی مثبت با جهت گیری تبحر گرایی و یادگیری سریع و ذاتی بودن هوش همبستگی مثبت با جهت گیری هدف عملکرد گریزی دارد.

جدول ۲: ماتریس همبستگی باورهای معرفت شناسی و ضمنی هوشی با جهت گیری هدف پیشرفت دانشجویان

۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	-	۱
										تبحر گرایی
									*	تبحر گریزی
									-۰/۳۳	
										عملکرد گرایی
									۰/۱۵**	۰/۲۰***
									۰/۳۳***	۰/۱۳***
									-۰/۱۶*	-۰/۱۶*
									-۰/۱۰	ساده بودن دانش
									-۰/۰۷	قطیعت دانش
									-۰/۰۴	یادگیری سریع
									-۰/۰۹	مشنج دانش
									-۰/۰۸	باور ذاتی
									-۰/۰۳*	باور افزایشی
									-۰/۰۱	
										*۰/۲۸
										۰/۲۹*
										**۰/۱۶*
										۰/۱۷
										**۰/۰۱*

*sp<۰/۰۱, **sp<۰/۰۵

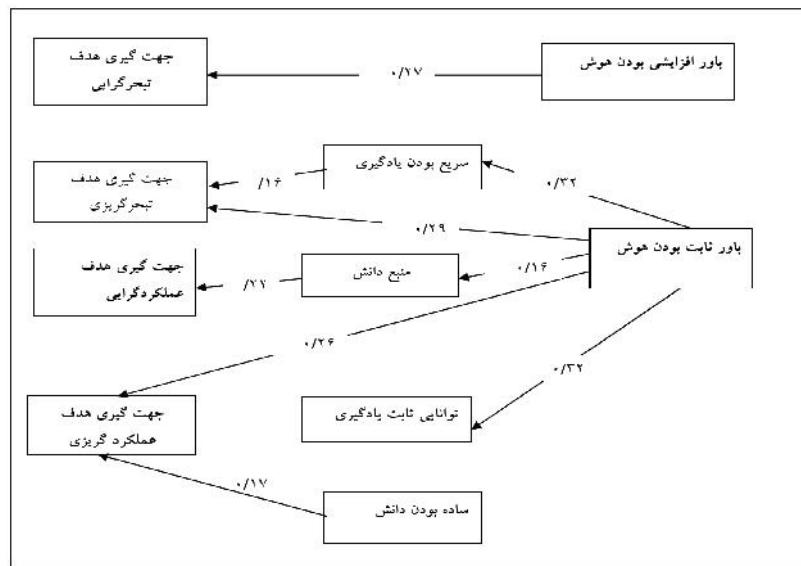
بررسی برآش مدل با بهره‌گیری از مشخصه‌های برآش انجام گرفته است. به طور کلی، این پژوهش از میان مشخصه‌های برآش متنوعی که وجود دارد، از شاخص مجدول کای (χ^2)، شاخص برآندگی مقایسه‌ای^۱ (CFI)، شاخص تاکر لوئیس یا TLI و شاخص‌های برآش پیش بین AIC و مجدول میانگین مربعات خطای تقریب (RMSEA) استفاده شد.

همان‌طور که جدول (۳) نشان می‌دهد شاخص مجدول کای (χ^2) در سطح 0.001 معنی‌دار است؛ اما چون حجم نمونه تقریباً بزرگ است، نمی‌توان بر معنا داری آن به متزله رد فرض صفر و موجه بودن آن برای جامعه تأکید کرد. بنابراین، برای کاهش اثر وابستگی آن به اندازه نمونه به سایر شاخص‌ها و تفاسیر آن می‌پردازیم. ریشه خطای میانگین مجدولات تقریب ($RMSEA = 0.05$) به دست آمد. این شاخص برای مدل‌های خوب کمتر از 0.05 و معمولاً در مدل‌های ضعیف اندازه آن بزرگ‌تر از 0.10 است (هومن، ۱۳۸۰). شاخص برآندگی تطبیقی (CFI = 0.94)، شاخص تاکر لوئیس (TLI = 0.93) نیز محاسبه شد. این شاخص‌ها برای مدل‌های خوب بین 0.90 الی 0.95 تفسیر می‌شود. با توجه به شاخص‌های مذکور مدل با داده‌ها برآش مناسبی دارد.

جدول ۳: شاخص‌های آماری برآندگی انطباق

RMSEA	AIC	TLI	CFI	P	χ^2
/	/	/	/	/	/

۱ - Comparative Fit Index

شکل ۲: مسیر و برآورد پارامترهای مدل اصلاح شده اثر مستقیم و غیر مستقیم نظریه‌های ضمنی هوش و باورهای معرفتی بر جهت گیری هدف پیشرفت دانشجویان

جدول ۴: اثرهای مستقیم و کل در مدل نهایی تحلیل

مسیرها	β مستقیم	β کل
به تبع‌گرایی		
باور افزایشی بودن هوش	+/۲۷۲۰*	+/۲۷۲۰*
به تبع‌گریزی		
باور ثابت بودن هوش	+/۳۴۳**	+/۳۴۳**
سریع بودن یادگیری	+/۱۵۹**	+/۱۵۹**
به عملکرد گرایی		
منبع دانش	+/۲۱۹**	+/۲۱۹**
به عملکرد گریزی		
باور ذاتی بودن هوش	+/۲۶۵**	+/۲۶۵**
ساده بودن دانش	+/۱۷۱**	+/۱۷۱**
به سریع بودن یادگیری		
باور ذاتی بودن هوش	+/۳۲۰**	+/۳۲۰**
به ثابت بودن توان یادگیری		
باور ثابت بودن هوش	+/۳۲۵**	+/۳۲۵**

جدول(۴) و شکل(۲) ضرایب مسیر برای روابط پیشنهاد شده میان متغیرهای مدل را نشان می‌دهد. با توجه به مسیرهای پیش‌بینی شده، فرضیه اول تحقیق مبنی بر تحرگرایی دانشجویان به وسیله باور‌ضمنی افزایشی بودن هوش ($\beta_{27} = 0.0$) پیش‌بینی می‌شود، تأیید شد. فرضیه دوم پژوهش؛ یعنی پیش‌بینی تحرگرایی دانشجویان به کمک باور‌ضمنی ثابت بودن هوش ($\beta_{29} = 0.0$) و همچنین، عملکرد گرایی به وسیله همین باور هوشی ثابت بودن هوش ($\beta_{26} = 0.0$) تأیید شد. فرضیه دیگر پژوهش مبنی بر اثر معکوس باورهای معرفت شناختی (ساده بودن، منع دانش، سریع بودن یادگیری، توان ثابت یادگیری و قطعی بودن دانش) بر تحرگرایی تأیید نشد. نتایج دیگر پژوهش در زمینه اثر مستقیم باورهای معرفت شناختی مختلف بر سه نوع جهت‌گیری هدف تحرگرایی، عملکرد گرایی و عملکرد گرایی تأیید شد. همان‌طور که جدول(۴) و شکل(۲) نشان می‌دهد؛ تحرگرایی دانشجویان از طریق باور معرفت‌شناسی سریع بودن یادگیری ($\beta_{16} = 0.0$)، عملکرد گرایی دانشجویان از طریق باور معرفت‌شناسی منع دانش ($\beta_{22} = 0.0$) و سرانجام عملکرد گرایی دانشجویان از طریق ساده بودن دانش ($\beta_{17} = 0.0$) پیش‌بینی شد. یافته‌ها بیانگر آن است که ۷٪ درصد تحرگرایی دانشجویان از طریق باور‌ضمنی افزایشی بودن هوش و همچنین ۱۴٪ درصد تحرگرایی دانشجویان از طریق باور‌ضمنی ثابت بودن هوش و سریع بودن یادگیری تبیین می‌شود.

یافته‌های پژوهشی در مورد فرضیه آخر پژوهش مبنی بر اثر غیرمستقیم نظریه‌های ضمنی هوش دانشجویان از طریق باورهای معرفت‌شناسی بر جهت‌گیری هدف پیشرفت دانشجویان در برخی مسیرها تأیید شد. همان‌طور که شکل(۲) نشان می‌دهد، مسیر غیرمستقیم باور‌ضمنی افزایشی بودن هوش از طریق باورهای مختلف معرفت‌شناسی بر تحرگرایی معنی دار نیست اما مسیر غیرمستقیم اثر باور‌ضمنی ثابت بودن هوش بر تحرگرایی از طریق باورهای معرفت‌شناسی سریع بودن یادگیری ($\beta_{16} = 0.0$)، اثر غیرمستقیم باور‌ضمنی افزایشی بودن هوش بر عملکرد گرایی از طریق باور معرفت‌شناسی دانش به عنوان میراث مراجع علمی ($\beta_{22} = 0.0$) معنی دار بودند.

بحث و نتیجه‌گیری

پژوهش حاضر باورهای ضمنی دانشجویان در باره ماهیت هوش و ارتباط آن با باورهای معرفت‌شناسی و اهداف پیشرفت دانشجویان را بررسی کرد. یافته‌های این پژوهش نشان داد که باور ضمنی افزایشی بودن هوش پیش‌بینی کننده مستقیم جهت‌گیری هدف تبحرگرایی دانشجویان است. باورهای معرفت‌شناسی دانشجویان واسطه بین باورهای ضمنی هوش و تبحرگرایی نیست. به عبارت دیگر، دانشجویانی که معتقدند هوش و توانایی‌های ذهنی، تغییرپذیر بوده و حالت انعطاف پذیر و قابلیت کنترل دارد، می‌کوشند بر مطالب درسی چیرگی و تسلط پیدا کرده، مهارت‌های خودشان را رشد دهند. یافته‌های پژوهش‌های مختلف (دویک و لاغیت، ۱۹۸۸، حجازی و همکاران، ۱۳۸۲، و کوری، الیوت، فونسکا و مولر، ۲۰۰۶) در تأیید یافته‌های پژوهش حاضر است. در تبیین نتایج به دست آمده مطابق با دیدگاه دویک و مستر^۱ (۲۰۰۸) می‌توان گفت افرادی که معتقدند هوش افزایشی است، نقش فعالی در تنظیم یادگیری خود دارند. در واقع، آن‌ها هنگامی که با مشکل یادگیری مواجه می‌شوند تلاش‌های خود را دو برابر می‌کنند. همچنین، آن‌ها نسبت به دانشجویانی که به ذاتی بودن هوش اعتقاد دارند از شیوه‌های پردازش عمیق‌تری استفاده می‌کنند. بر اساس همین دیدگاه، این افراد علاوه بر تنظیم یادگیری خود، تمایل دارند نقایص و کاستی‌های خود در یادگیری را پیدا کنند.

یکی دیگر از یافته‌های پژوهش حاضر آن است که عامل باور ضمنی ثابت بودن هوش و باور معرفتی سریع بودن یادگیری، اثر مستقیمی بر جهت‌گیری تبحرگریزی دارد. علاوه بر آن، باور ضمنی ثابت بودن هوش اثر غیرمستقیم معنی داری نیز از طریق باور معرفت‌شناسی سریع بودن یادگیری دارد. در واقع، می‌توان گفت دانشجویانی که باور ثابت بودن هوش و توانایی را دارند، همچنین، باور دارند که یادگیری سریع اتفاق می‌افتد؛ لذا تلاش

برای کسب دانش جدید را هدر دادن زمان و وقت می‌پندارند و تلاش می‌کنند از کسب مهارت‌های جدید اجتناب کنند.

نتایج برخی پژوهش‌ها (الیوت و مک گریگور، ۲۰۰۱، براتون و استرامسو، ۲۰۰۵، چن و پاچارز، ۲۰۱۰) در تأیید یافته‌های پژوهش حاضر است. در تبیین نتایج به دست آمده می‌توان گفت فرضیه هوفر و پینتریچ (۱۹۹۷) مبنی بر این که باور در باره توانایی مقدم بر باور در باره دانش و دانستن است، تا حدودی می‌تواند مورد تأیید قرار گیرد؛ اما به طور کامل تأیید نمی‌شود؛ یعنی باور ضمنی ثابت بودن هوش و باور های معرفت شناسی سریع بودن یادگیری به هم مربوطند. دویک، کیو و هنگ (۱۹۹۵) نیز شواهدی ارائه می‌کنند که این دو سازه به هم مربوطند. آن‌ها استدلال می‌کنند که تئوری ثابت بودن توانایی موجب می‌شود دنیای اجتماعی ترسیم شود که نسبتاً ثابت و قابل پیش‌بینی و به راحتی قابل دستیابی باشد.

یافته‌های دیگر این پژوهش نشان داد که جهت گیری عملکرد گرایی به طور مستقیم از طریق باور ضمنی ثابت بودن هوش پیش‌بینی نمی‌شود؛ اما اثر غیرمستقیم باور ضمنی ثابت بودن هوش بر عملکرد گرایی از طریق باور معرفت شناسی دانش به عنوان میراث مراجع علمی معنی دار است. یافته‌های پژوهش‌های مختلف (پالسون و فلدمان^۱، ۲۰۰۵؛ هوفر و پینتریچ، ۱۹۹۷ و کارداش و اسکولز^۲، ۱۹۹۶) در تأیید یافته‌های پژوهش حاضر است. در تبیین نتایج به دست آمده بر اساس نظریه دویک (۲۰۰۲) می‌توان گفت دانشجویانی که معتقدند هوش یک خصیصه ثابت، غیر قابل کنترل و مادرزادی است، چنین باوری در آن‌ها موجب شده است تا آن‌ها چارچوب معنایی متفاوتی بر کسب یادگیری و چگونگی دانستن داشته باشند؛ یعنی باور ذاتی بودن هوش موجب شده است تا آن‌ها دانش علمی را مجموعه‌ای از معلومات فراهم آمده از طرف متخصصان و کارشناسان بدانند که بدون چون

۱- Paulsen, & Feldman
۲- Kardash, and Scholes

و چرا آن را باید پذیرند و چنین باور معرفت شناسی نیز بر چگونگی نزدیک شدن آن‌ها به تکالیف یادگیری، پاسخ دهی و تفسیر آن‌ها اثر گذار باشد و موجب انتخاب اهداف سطحی در یادگیری شود.

سرانجام نتایج این پژوهش بیانگر آن است که عملکرد گریزی دانشجویان به طور معنی‌دار و مثبت از طریق باور ضمنی ثابت بودن هوش و ساده بودن دانش پیش‌بینی می‌شود. یافته‌های پژوهش‌های مختلف (دویک و لاگیت^۱، ۱۹۸۸، دوپیرات و مارین^۲، ۲۰۰۵، دافونسکا، کوری، بیلی و روفو^۳، ۲۰۰۴، حجازی، عبدالوند و امام وردی، ۱۳۸۲ و حجازی و ذیبیحی حصاری، ۱۳۸۶) در تأیید یافته‌های پژوهش حاضر است. در تبیین نتایج به دست آمده بر اساس مدل دویک (۲۰۰۲) می‌توان گفت باورهای ضمنی فراگیران در زمینه ماهیت هوش و چگونگی دانستن نوع اهداف یادگیری فراگیران و میزان تلاشی که آن در موقعیت‌های یادگیری اعمال می‌کنند و میزان خود تنظیمی و راهبردهای انگیزشی را تحت تأثیر قرار می‌دهد. بنابراین، هنگامی که دانشجویان باور ضمنی هوشی شان این است که این صفت ثابت بوده و همچنین، باور ضمنی شان در باره دانش، ساده بودن آن است، چنین باورهای ضمنی موجب انتخاب اهداف یادگیری بسیار سطحی مانند عدم عملکرد سوء و بد در مقایسه با دوستان خود می‌شود.

یافته‌های این پژوهش نشان داد دانشجویان باورهایی در زمینه هوش و دانستن و یادگیری دارند و این باورها بر روی اهداف یادگیری آنها اثر گذار است. فهم این باورهای ذهنی دانشجویان و چگونگی شکل گرفتن و تغییر آنها بسیار مهم است. این باورها از لحاظ آموزش و تدریس در دانشگاه‌ها مهم تلقی می‌شوند و ضروری است تا استادان دانشگاه و برنامه ریزان آموزشی دانشگاه به این باورهای ضمنی توجه داشته باشند؛ زیرا تصمیم‌گیری دانشجویان برای اهداف یادگیری و انگیزش آن‌ها متأثر از چنین باورهای

1- Dweck, Leggett

2- Dupeyrat, Marine

3- Da Fonseca, Cury, Bailly, Rufu

ضمنی است. از آنجا که این باورها در جریان تحصیل دانشگاهی می‌توانند تغییر پیدا کنند؛ لذا اگر انتظار داشته باشیم که در اهداف یادگیری دانشجویان دانشگاه تغییری حاصل شود و دانشجویان اهداف یادگیری تبحرگرایانه ای را دنبال نمایند، لازمه آن در نظر گرفتن باورهای پیشین آن‌ها در باره ماهیت هوش، یادگیری و دانستن است. به منظور چالش با چنین باورهای ضمنی، لازم است تجرب یادگیری فراهم شود که اجازه دهد دانشجویان چهارچوب‌های دانش قبلی خود را سازماندهی مجدد کنند. این که کدام یک از باورهای ضمنی هوشی و باورهای معرفت‌شناسی باید مورد چالش قرار گیرد یافته‌های این پژوهش روشن نمود که باور ذاتی بودن هوش و باور معرفت‌شناسی ساده بودن دانش، سریع بودن فرایند یادگیری و منع دانش از جمله باورهایی است که نیازمند توجه بیشتر در فرایند آموزش‌های دانشگاهی است. با توجه به محدودیت‌های این پژوهش؛ از جمله همبستگی بودن روش آن، توصیه پژوهشگران انجام تحقیقات مداخله با هدف تغییر این باورها و بررسی تأثیرات آن بر انگیزش، راهبردهای یادگیری است.

منابع

حجازی، الهه؛ ذبیحی حصاری، نرجس خاتون. (۱۳۸۶). نظریه‌های ضمنی هوش و باورهای خودکارآمدی: مقایسه تطبیقی بر اساس جنسیت و رشته. *مجله روان‌شناسی و علوم تربیتی*، ۴: ۸۱-۶۱.

حجازی، الهه؛ عبدالوند، نسرین؛ امام وردی، داوود. (۱۳۸۲). جهت گیری هدفی، باورهای هوشی و پیشرفت تحصیلی. *مجله روان‌شناسی*، ۲۵(۱): ۵۱-۳۱.
سپهری، صفورا؛ لطیفیان، مرتضی. (۱۳۸۶). تأثیر باورهای شناخت شناسی بر هدف‌های پیشرفت تحصیلی در دانشجویان. *مجله روان‌پزشکی و روانشناسی بالینی ایران*، شماره ۴: ۳۹۲-۳۸۵.

سیف، دیبا؛ لطیفیان، مرتضی؛ رضویه، اصغر. (۱۳۸۶). رابطه باورهای معرفت شناختی و انگیزشی دانشآموزان تیزهوش درباره فرآیند یادگیری و دانش ریاضی. *مجله روانشناسی و علوم تربیتی دانشگاه تهران*, ۲: ۱۹-۱.

مصطفوی، فریده. (۱۳۸۹). بررسی نقش جهت‌گیری هدف پیشرفت (سلط طلبی، اجتناب از کار، عملکرد گزینی، عملکرد گریزی)، ادراکات خود کارآمدی در خود تنظیمی و ویژگی‌های شخصیتی(نوروتیسیسم و مسئولیت‌پذیری) در تعلل‌ورزی تحصیلی دانشجویان دانشگاه تبریز، پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه تبریز، دانشکده علوم تربیتی.

هومن، حیدر علی. (۱۳۸۰). *تحلیل داده‌های چند متغیری در پژوهش رفتاری*. تهران: نشر پارسا.

Barron, K., Evans, S., Baranik, L., Serpell, Z., and Buvinger, E. (2006). Achievement goals of students with ADHD. *Learning Disability Quarterly*, 29: 137-158.

Bendixen, L. D., & Hartley, K. (2003). Successful learning with hypermedia: The role of epistemological beliefs and metacognitive awareness. *Journal of Educational Computing Research*, 28: 15-30.

Braten, I. & Stromso, H. I. (2004). Epistemological beliefs and implicit theories of intelligence as predictors of achievement goals. *Contemporary Educational Psychology*, 29: 371-388.

Chen, J. A. & Pajares, F. (2010). Implicit theories of and academic motivation and achievement in science. *Contemporary Educational Psychology*. 35: 75–87.

Chen, P., Zimmerman, B. (2007). A cross-national comparison study on the accuracy of self-efficacy beliefs of middle-school mathematics students. *The Journal of Experimental Education*, 75: 221-244.

Cury, F., Elliot, A. J., Da Fonseca, D., & Moller, A. C. (2006). The social-cognitive model of achievement motivation and the 2×2

- achievement goal framework. *Journal of Personality and Social Psychology*, 90: 666-679.
- Da Fonseca, D., Cury, F., Bailly, D., Rufo, M . (2004). Implicit theories of intelligence and school achievement goals, *Annals Medico-Psychologiques, Revue psychiatrique*, 162: 703-710.
- Dupeyrat, C., Marine, C. (2005). Implicit theories of intelligence, goal orientation, cognitive engagement, and achievement: A test of Dweck's model with returning to school adults. *Contemporary Educational Psychology*, 30: 43-59.
- Dweck, C. S. (2002). The development of ability conceptions. In A. Wigfield & J. S. Eccles (Eds.). *The development of achievement motivation*. San Diego: Academic Press.
- Dweck, C. S., Leggett, E. L. (1988). A social-cognitive approach to motivation and personality. *Psychological Review*, 95: 266-273.
- Dweck, C. S., Chiu, C. Y., & Hong, Y. Y. (1995). Implicit theories and their role in judgments and reactions: A world from two perspectives. *Psychological Inquiry*, 6: 267-285.
- Dweck, C. S., & Master, A. (2008). *Self-theories motivate self-regulated learning*. In D. H. Schunk & B. J. Zimmerman (Eds.), Motivation and self-regulated learning: Theory, research, and applications (pp. 31–51). New York: Taylor & Francis.
- Elliot, A. J., & McGregor, H. A. (2001). A 2×2 achievement Goal Frameworks. *Journal of Personality and Social Psychology*. 80: 501-519.
- Heslin, P. A., Latham, G. P., & VandeWalle, D. (2005). The effect of implicit person theory on performance appraisals. *Journal of Applied Psychology*, 90: 824-856.
- Hofer, B. K &. Pintrich, P. R. (1997). The development of epistemological theories: Beliefs about Knowledge and knowing their relation to Learning. *Review of Educational Research*, 67: 88-140.
- Hofer, B. K. (2000). Dimensionality and disciplinary differences in personal epistemology. *Contemporary Educational Psychology*, 25: 378-405.

- Hofer, B. K. (2007). *Learning strategies and epistemic beliefs: Cultural influences in Japan and the US*. Paper presented at the American Educational Research Association, Chicago, IL.
- Howell, A. J & Buro, K. (2010). Implicit beliefs, achievement goals, and procrastination: A mediational analysis. *Learning and Individual Differences*, 19: 151-154.
- Jarvela, S., & Niemivirta, M. (2001). *Motivation in context: Challenges and possibilities in studying the role of motivation in new pedagogical cultures*. In S. Volet & S. Ja"rvela" (Eds.), Motivation in learning contexts: Theoretical advances and methodological implications (105-127). Amsterdam: Pergamon/Elsevier.
- Kardash, C. A. and Scholes, R. G. (1996). Effects of preexisting beliefs, epistemological beliefs and need for cognition on interpretation of controversial issues. *Journal of Educational psychology*, 88: 260-271.
- Kardash, C. M., & Howell, K. L. (2000). Effects of epistemological beliefs and topic-specific beliefs on undergraduates' cognitive and strategic processing of dual-positional text. *Journal of Educational Psychology*, 92: 524-535.
- Liang, J. C., Lee, M. H., Tsai, C. C. (2010). The relations between scientific epistemological beliefs and approaches to learning science among science-major undergraduates in Taiwan. *The Asia Pacific Education Researcher*, 19: 43-59.
- Molden, D. C., & Dweck, C. S. (2006). Finding meaning in psychology. *American Psychologist*, 61: 192–203.
- Paulsen, H. & Feldman, K. A. (2005). The conditional and interaction effects of epistemological beliefs on the self-regulated Learning of College Students: Motivational strategies, *Research in Higher Education*, 7: 731-768.
- Pintrich, P. (2003). A motivational science perspective on the role of student motivation in learning and teaching contexts, *Journal of Educational Psychology*, 95: 667-686.
- Pintrich, P.R., Schrauben, B. (1992). *Students' motivational beliefs and their cognitive engagement in classroom academic tasks*. In:

- Schunk, D.H., Meece, J.L. (Eds.), Student Perceptions in the Classroom. Erlbaum, Mahwah, NJ, pp. 149-183.
- Schraw, G., Bendixen, L. D., & Dunkle, M. E. (2002). *Development and validation of the Epistemic Belief Inventory (EBI)*. In B. K. Hofer & P. R. Pintrich (Eds.), Personal epistemology: The psychology of beliefs about knowledge and knowing (pp. 261-275). Mahwah, NJ: Erlbaum.
- Schommer, M., Duell, O. K & Hutter, R. (2005). Epistemological beliefs, mathematical problem-solving belief, and academic performance of middle school students. *The Elementary School Journal*, 105: 289-304.
- Tang, M., & Neber, H. (2008). Motivation and self-regulated science learning in high achieving students: differences related to nation, gender, and grade-level. *High Ability Studies*, 19: 103–116.
- Tapola, A., and Niemivirta, M. (2008). The role of achievement goal orientations in students' perceptions of and preferences for classroom environment, *British Journal of Educational Psychology*, 78: 291-312.
- Trautwein, U., & Lüdtke, O. (2007). Epistemological beliefs, school achievement, and college major: A large-scale longitudinal study on the impact of certainty beliefs. *Contemporary Educational Psychology*, 32: 348–366.
- Tsai, C. C., Ho, H. N., Liang, J. C., Lin, H. M. (2011). Scientific epistemic beliefs, conceptions of learning science and self-efficacy of learning science among high school students. *Learning and Instruction*, 21: 757-769.
- Wang, C. K., Liu, W. C, Chye, S. (2010). Achievement goals, implicit theories and behavioral regulation among polytechnic engineering students. *The International Journal of Research and Review: A an Interdisciplinary journal on Various Fields of the Social Sciences*, 5: 1-17.
- Whitemire, E. (2004). The relationship between undergraduates' epistemological beliefs, reflective judgment, and their information-seeking behavior. *Information Processing Management*, 40: 97-111.